АСОЦІАЦІЯ ФІНАНСОВОГО ПРАВА УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО

ВОРОНОВСЬКІ ЧИТАННЯ

***(Єдність адміністративних
та фінансових процедур)***

Збірник статей, доповідей та тез
учасників міжнародної науково-практичної конференції
м. Львів, 5-6 жовтня 2018 р.

Харків
2018

УДК 347.73
ББК 67.9(4УКР)302
В75

Редакційна колегія:

Микола Кучерявенко — перший віце-президент НАПрН України, доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України;

Йорг Пуделька — керівник офісів GIZ в Казахстані, Узбекистані та Туркменістані, директор Регіональної програми GIZ «Сприяння правової державності в Центральній Азії»;

Олександр Головашевич – доцент кафедри фінансового права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, кандидат юридичних наук.

Матеріали публікуються в авторській редакції

В75 Вороновські читання (Єдність адміністративних та фінансових процедур) : збірник статей, доповідей та тез учасників міжнар. наук.-практ. конф, м. Львів, 5-6 жовтня 2018 р. / Редкол.: М. Кучерявенко, Й. Пуделька, О. Головашевич. – Харків : Асоціація фінансового права України, 2018. – 630 с.

У збірнику представлено стислий виклад доповідей учасників міжнародної науково-практичної конференції «Єдність адміністративних та фінансових процедур» (Воровські читання), організованої Асоціацією фінансового права України та Німецьким товариством міжнародного співробітництва за підтримки Національної академії правових наук України, яка була проведена у Львові 5-6 жовтня 2018 року. Конференція була присвячена обговоренню найбільш актуальних фундаментальних проблем фінансово-правового регулювання. Видання розраховане на викладачів, аспірантів, студентів та всіх тих, хто цікавиться проблемами фінансового права.

УДК 347.73
ББК
67.9(4УКР)302

© Асоціація фінансового права України, 2018
© Національна академія правових наук України, 2018

елементом щодо тлумачення та застосування договірних норм у сфері оподаткування, про що свідчать, зокрема, (1) відсутність обов'язку договірних держав досягти вирішення спору в рамках процедури взаємного узгодження, (2) відсутність чіткості та однозначності у розумінні основних елементів процедури взаємного узгодження та (3) розмитість критеріїв відмови компетентними органами у доступі до процедури взаємного узгодження. Разом з тим, забезпечення її належного застосування є вимогою часу, зважаючи на глобалізацію, посилення міжнародної податкової конкуренції держав та масштабні глобальні зміни у підходах до оподаткування транскордонного бізнесу.

Сластьоненко Оксана
к.ю.н., доцент, с.н.с Університет державної фіскальної служби України, доцент кафедри фінансового права

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЮДЖЕТНОГО ФІНАНСУВАННЯ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі в умовах науково-технічної та інформаційної революції освіта функціонує як складний соціально-економічний організм, який відіграє значну роль у суспільному прогресі людства. Однією з умов ефективного розвитку освіти в Україні слід вважати її належне фінансове забезпечення. Вдосконалення правового забезпечення механізму фінансування освіти є одним із пріоритетних напрямів діяльності держави. Саме створення належного рівня освіти серед молоді сприятиме подальшому розвитку держави, визначенню її місця на міжнародній арені. На даний момент ми маємо законодавчоврегульоване забезпечення фінансування освіти в Україні. Проте, враховуючи проведену реформу освіти, ряд нормативно-правових актів потребують доопрацювання та

внесення змін. Саме це і зумовлює актуальність даного дослідження.

Дана проблематика була і є предметом дослідження великої кількості науковців. Серед них: Д. Дзвінчук, І. Кохан, О. Лукашев, С. Крисюк, Л. Паращенко, Н. Пришва, Г. Рак О. Семчик, О. Солдатенко та інші.

Перш за все, варто зазначати, що відсутнє єдине визначення поняття «бюджетне фінансування». Наприклад, Г. Рак вважає, що бюджетне фінансування являє собою процес виділення через мережу органів Державної казначейської служби України грошових коштів на видатки діяльності бюджетних установ для досягнення суспільнокорисних цілей[1] [1, ст. 162]. Кохан І. підтримує думку про те, що «бюджетне фінансування – це «основний метод формування та удосконалення народногосподарських пропорцій у галузевій структурі економіки; здійснюється шляхом надання бюджетних коштів об'єднанням, підприємствам, організаціям та установам на проведення заходів, передбаченим планом»[2] [2, ст. 177].

Ми погоджуємось з даними твердженнями та враховуючи той факт, що в юридичній літературі відсутнє окреме визначення поняття «бюджетне фінансування освіти» пропонуємо власний варіант. На нашу думку, це «систематичний, безповоротний, односторонній процес передачі коштів з державного та місцевого бюджету до закладу освіти, що здійснюється з метою створення належних умов його діяльності та забезпечення надання належного рівня освіти суб'єктам навчання».

Ткачук Н. М. виділяє такі види бюджетного фінансування:

1) бюджетні інвестиції, які можуть здійснюватись у вигляді фінансування капітальних вкладень, проектного фінансування

---

[1]Рак Г. В. Кошторисне фінансування бюджетних установ у системі казначейського обслуговування бюджету/ Галина Вікторівна Рак//Економічний аналіз. – Том 17. № 1. – 2014. – С. 160 – 166.

[2] Кохан І. В. Бюджетне фінансування як інструмент реалізації стратегії соціально-економічного розвитку держави/ І. В. Кохан// Актуальні проблеми № 9 (147). – 2013. – С. 176-181.

конкретного інвестиційного проекту та придбання частки акцій чи прав участі в управлінні підприємством;

2) бюджетні кредити – це надання коштів з бюджету суб'єктам підприємництва на поворотній і платній основі; вони відрізняються від банківських кредитів дещо нижчим рівнем процентних ставок і більш пільговими умовами;

3) кошторисне фінансування, яке означає виділення бюджетних асигнувань на основі спеціального планово-фінансового документу – кошторису, визначає у безповоротному і безоплатному порядку обсяги коштів на фінансування певних об'єктів (програм, заходів) з визначенням їх цільового призначення і розподілом за окремими періодами фінансування;

4) державні трансферти – це невідплатні й безповоротні платежі з бюджету юридичним і фізичним особам, які не призначені для придбання товарів чи послуг, надання кредиту або на виплату непогашеного боргу [1][3].

Враховуючи вищезазначене, а також положення норм чинного законодавства про освіту (Закон України «Про освіту», Закон України «Про вищу освіту», Закон України «Про загальну середню освіту» та інші), можемо стверджувати, що нормативно-правова база фінансування навчальних закладів є розгалуженою.

Проте, існує наявний ряд проблем, які варто усунути. Серед них такі:

1. Законодавчі акти містять лише загальні положення фінансування освіти. Наприклад, відсутній чіткий порядок та процедура отримання бюджетних кредитів. Це призводить до того, що середньостатистичні громадяни не мають можливості самостійно ознайомитись з даним процесом.

[1]Фінансове забезпечення бюджетних установ та шляхи його удосконалення. – [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://naub.oa.edu.ua /2013/finansove-zabezpechennya-byudzhetnyh-ustanov-ta-shlyahy-joho-udoskonale nnya/.

2. Нераціональне та форсоване наближення законодавства України у даній сфері до законодавства Європейського Союзу. Відомо, що в результаті процесу євроінтеграції уряд намагається якомога швидше наблизити законодавство України до європейських стандартів, не враховуючи той факт, що українське суспільство та система фінансування ще не готові до таких змін.

3. Попередня проблема є передумовою виникнення наступної, а саме: відсутність реалізації норм законодавства на практиці.

Саме тому необхідно не тільки шукати додаткові джерела фінансування освіти, а й розробити ефективну правову регламентацію процесу формування, розподілу та використання наявних фінансових ресурсів навчальних закладів.

На підставі вищевикладеного, можна зробити висновок, що правове забезпечення фінансування освіти в Україні потребує доопрацювання.

Пропонуємо наступні шляхи вдосконалення правового забезпечення фінансування освіти в Україні:

1. Здійснити розробку та впровадження більш детальної регламентації процедури фінансування навчальних закладів.

2. Забезпечити поступове та поетапне впровадження змін до норм чинного законодавства з попереднім тестуванням таких змін з метою забезпечення його фактичного та ефективного використання.

3. Здійснювати реалізацію положень законодавства у сфері фінансування освіти на практиці шляхом раціональнішого розподілу та ефективного використання бюджетного фінансування.

4. Створити належні умови з метою попередження та усунення корупційної складової.

ЛІТЕРАТУРА

1. Рак Г. В. Кошторисне фінансування бюджетних установ у системі казначейського обслуговування бюджету/

Галина Вікторівна Рак//Економічний аналіз. – Том 17. № 1. – 2014. – С. 160 – 166.
2. Кохан І. В. Бюджетне фінансування як інструмент реалізації стратегії соціально-економічного розвитку держави/ І. В. Кохан// Актуальні проблеми № 9 (147). – 2013. – С. 176-181.
3. Фінансове забезпечення бюджетних установ та шляхи його удосконалення. – [Електронний ресурс]. - Режим доступу: https://naub.oa. edu.ua /2013/finansove-zabezpechennya-byudzhetnyh-ustanov-ta-shlyahy-joho-udoskonale nnya/.

Смолов Костянтин

викладач кафедри адміністративного
і кримінального права юридичного
факультету ДНУ імені Олеся
Гончара аспірант ІІІ року навчання
ДНУ імені Олеся Гончара адвокат

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ КОНТРОЛЮЮЧИХ ОРГАНІВ

Конституцією України у статті 55 гарантоване право фізичних та юридичних осіб на судовий захист, за змістом якого кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб [1]. Зазначене право деталізоване у пп.17.1.7. п. 17.1. ст. 17 ПК України, де зазначено, що платник податків має право оскаржувати в порядку, встановленому цим Кодексом, рішення, дії (бездіяльність) контролюючих органів (посадових осіб), у тому числі індивідуальну податкову консультацію, яка йому надана, а також узагальнюючу податкову консультацію [3, ст. 17].

Поняття оскарження рішень контролюючих органів надано у пп. 14.1.7. п. 14.1. ст. 14 ПК України, відповідно до якої це оскарження платником податку податкового

Плотнікова Марія Реалізація принципу пропорційності публічних та приватних інтересів в адміністративних процедурах у фінансовій сфері 453

Пожидаєва Марія Фінансово-правове регулювання процедури онлайн-платежів 457

Покатаєв Павло До питання надання податкових пільг у сфері санітарного очищення території населеного пункту як елементу благоустрою 474

Рядінська Валерія, Приходько Ірина Сутність та процедура податкового компромісу: досвід США 464

Світлічна Світлана Місце фінансово-процесуальних норм у системі фінансового права 482

Селезень Павло Процедура взаємного узгодження у контексті мінімального стандарту глобальної кампанії запобігання розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутків (БЕПС) 485

Сластьоненко Оксана Шляхи вдосконалення правового забезпечення бюджетного фінансування освіти в Україні ... 490

Солдатенко Оксана Принцип пропорційності (співрозмірності) у фінансових й адміністративних процедурах 502

Стріяшко Галина Принципи діяльності податкового агента в спеціальних податкових режимах 516

Сударенко Олена Метод реординаційних зв'язків у фінансовому праві 524

Таранов Артур До питання про програмну класифікацію видатків бюджету 529

Токарєва Катерина Процедура реалізації партиципаторного бюджетування: сучасний досвід україни та європейських держав 534

Наукове видання

Вороновські читання
(*Єдність адміністративних та фінансових процедур*)

Збірник статей, доповідей та тез
учасників міжнародної
науково-практичної конференції,
Львів, 5-6 жовтня 2018 р.

Комп'ютерна верстка О. О. Головашевич, В. Д. Левченко

Підписано до друку з оригінал-макета 24.10.2018 р.

Асоціація фінансового права України
Україна, 61024, м. Харків, вул. Пушкінська, 70
Сайт: www.afl.org.ua
E-mail для авторів: info@afl.org.ua

Тел.: +380 (57) 704-93-02